

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О АУТОРСКОМ И СРОДНИМ ПРАВИМА

Члан 1.

У Закону о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11 и 119/12), у члану 6. став 2. после тачке 4, тачка се замењује тачком и запетом и додаје нова тачка 5. која гласи:

„5) дневне новости и друге вести које имају карактер медијских информација.“

Члан 2.

У члану 39. став 6. на крају тачке 3, тачка и запета се замењује тачком и бришу тач. 4. и 5.

Став 7. брише се.

Ставови 8-13 постају ставови 7-12.

Став 12, који је постао став 11, мења се и гласи:

„Листу техничких уређаја и предмета за које постоји обавеза плаћања посебне накнаде према условима из ст. 1. до 9. овог члана утврђује Влада (у даљем тексту: уређаји и предмети са листе Владе).”

Став 13. брише се.

Члан 3.

После члана 53. додаје се нови члан 53а који гласи:

„53а

Дозвољено је без дозволе аутора и без плаћања ауторске накнаде јавно саопштавање ауторских дела која се емитују, као и јавно саопштавање ауторских дела са носача звука или слике, у просторијама у којима се обављају послови који се на основу прописа сматрају старим и уметничким занатима, односно пословима домаће радиности, под условом да јавно саопштавање није учињено ради остваривања посредне или непосредне имовинске користи.”

Члан 4.

После члана 102. додаје се нови члан 102а. који гласи:

„Рок из члана 102. став 1. овог Закона, у случају имовинских права на музичким делима са речима, рачуна се од смрти последењег преживелог аутора композиције или аутора текста, без обзира да ли су та лица означена као коаутори, под условом да су текст и композиција били створени за предметно музичко дело са речима“.

Члан 5.

У члану 116. став 3. мења се и гласи:

„Ако интерпретатор уступи произвођачу фонограма, односно видеограма своје право из става 1. тач. 2, 3. и 5. овог члана, он задржава право на правичну накнаду од давања у закуп примерака снимка интерпретације, стављања у промет снимака своје интерпретације и интерактивног чињења доступним интерпретације јавности жичним или

бежичним путем. Интерпретатор се не може одрећи наведених права на правичну накнаду.”

Члан 6.

У члану 117. став 1. после тачке 1, додаје се нова тачка 2, која гласи:

„2) реемитовање његове интерпретације са снимка издатог на носачу звука и слике”.

Досадашње тач. 2. и 3. постају тач. 3. и 4.

Члан 7.

После члана 122. додају се називи и чл. 122а, 122б и 122в који гласе:

„1.7. Право на раскид уговора о преносу или уступању имовинских права закљученог између интерпретатора и произвођача фонограма

122а

Ако у периоду од 50 година од дана законитог издавања фонограма, односно од дана законитог објављивања фонограма, ако фонограм није издат, произвођач фонограма не понуди примерке фонограма на продају у довољној количини која задовољава потребе јавности, или фонограм не учини доступним јавности жичним или бежичним путем на начин који омогућава појединцу индивидуални приступ са места и у време које сам одабере, интерпретатор може, након истека поменутог периода, за све време трајања својих имовинских права, да раскине уговор којим је своја искључива имовинска права на забележене интерпретације пренео или уступио произвођачу фонограма.

Пре раскида уговора интерпретатор је дужан да писаним путем обавести произвођача фонограма о својој намери да раскине уговор о преносу или уступању искључивих имовинских права на забележеним интерпретацијама.

Уколико произвођач фонограма у року од 12 месеци од дана пријема писаног обавештења из става 2. овог члана не изврши обе радње искоришћавања забележене интерпретације на фонограму из става 1. овог члана, уговор се сматра раскинутим, а право произвођача фонограма на том фонограму тренутно престаје.

Ако су на фонограму забележене интерпретације више интерпретатора, они могу да раскину уговор о преносу или уступању искључивих имовинских права преко заступника, у складу са чланом 119. овог Закона.

Интерпретатор се не може одрећи права на раскид уговора из овог члана.

1.8 Право интерпретатора на годишњу додатну накнаду од произвођача фонограма

Члан 122б

Интерпретатор који је за једнократну накнаду пренео или уступио произвођачу фонограма своја искључива имовинска права на забележене интерпретације има, за све време трајања заштите, право на годишњу додатну накнаду.

Произвођач фонограма је дужан да интерпретатору плаћа годишњу додатну накнаду за сваку календарску годину након педесете године по законитом издавању фонограма, односно уколико фонограм није издат, по његовом објављивању.

Интерпретатор се не може одрећи права на годишњу додатну накнаду из става 1. овог члана.

Укупан износ који произвођач фонограма издваја за плаћање годишње додатне накнаде из ст. 1. и 2. овог члана одговара износу од 20% од прихода који произвођач

фонограма оствари током године која претходи години за коју се плаћа годишња додатна накнада и то од прихода оствареног од умножавања, стављања у промет и чињења доступним јавности фонограма на коме је забележена интерпретација из става 1. овог члана.

Под приходом, у смислу одредбе става 4. овог члана подразумева се приход који је остварио произвођач фонограма пре одбијања трошкова.

Произвођач фонограма је дужан да интерпретатору који има право на годишњу додатну накнаду, лицу које он овласти, или организацији која колективно остварује право интерпретатора на годишњу додатну накнаду, достави све податке који су потребни за исплату годишње додатне накнаде.

1.9. Промена садржаја уговора у корист интерпретатора 122в

Ако је према уговору између интерпретатора и произвођача фонограма закљученом за све време трајања заштите права интерпретатора, предвиђено да интерпретатор преноси, односно уступа произвођачу фонограма искључива имовинска права на забележеним интерпретацијама у замену за накнаду која доспева у оброцима, при обрачуну износа такве накнаде, не одузимају се евентуално раније плаћени аванси као ни други одбици који су одређени у таквом уговору.

Став 1. овога члана примењује се након што истекне 50 година од законитог издавања фонограма, односно 50 година од законитог објављивања ако фонограм није издат.

Интерпретатор има право да захтева измену уговора из става 1. овога члана након што истекне 50 година од законитог издавања фонограма односно 50 година од дана његовог законитог објављивања, ако фонограм није издат.”

Члан 8.

У члану 127. став 5. мења се и гласи:

„Уколико организације не закључе уговор из става 3. овог члана у року од три месеца од дана започињања преговора из става 4. овог члана, Влада ће, на предлог Министра надлежног за послове науке, одредити организацију која ће вршити наплату јединствене накнаде.”

Став 10. брише се.

Члан 9.

У члану 147. став. 1. у другој реченици после речи: „током тог рока,” додају се речи: „на други начин различит од фонограма,”.

Став 2. брише се.

После става 1. додају се нови ст. 2, 3. и 4. који гласе:

„Ако је у року од 50 година од дана настанка интерпретације, та интерпретација снимљена на фонограм који је законито издат или објављен, право интерпретатора траје 70 година од дана првог законитог издавања или објављивања фонограма, зависно од тога који је датум ранији.

Право произвођача фонограма траје 50 година од дана настанка фонограма, ако у том року фонограм није законито издат или објављен. Ако је фонограм законито издат или објављен током тог рока, право престаје 70 година од дана првог законитог издавања или објављивања, зависно од тога који датум је ранији.

Право произвођача видеограма траје 50 година од дана настанка видеограма, ако у том року видеограм није законито издат или објављен. Ако је видеограм законито издат или објављен током тог рока, право престаје 50 година од дана издавања или објављивања, зависно од тога који датум је ранији.”

Ст. 3-8. постају ст. 5-10.

После става 10. додаје се нови став 11. који гласи:

„Рокови трајања права произвођача фонограма из става 3. овог члана не примењују се ако су наступиле околности из члана 7. став 1. овог закона (члан 122а став 3.).“

Члан 10.

У члану 156. после става 4. ст. 5. и 6. бришу се.

Члан 11.

Члан 157. став 3. мења се и гласи:

Уз захтев за издавање дозволе за обављање делатности оснивачи подносе оснивачки акт организације, статут, извод из регистра правних лица, уколико су оснивачи правна лица, доказ о пословном седишту организације, податке о броју аутора, односно носилаца права који су овластили организацију да остварује права на њиховим делима, односно предметима сродних права, укључујући њихов домицил или боравиште, попис њихових објављених дела, односно предмета сродних права који ће чинити репертоар организације, као и потписана овлашћења носилаца права којим на организацију преносе своја права на наведеним делима, односно предметима сродних права, доказе о испуњености кадровских, техничких и организационих претпоставки за ефикасно колективно остваривање права која су им поверена и доказ о уплати прописане административне таксе, која је приход буџета Републике Србије.

Члан 12.

У члану 160. став 1. број: „30” замењује се бројем: „60”.

Члан 13.

У члану 162. став 1. тачка 3. реч: „и” замењује се речју: „или”, а после речи: „овог закона” тачка и запета замењују се запетом и додају речи: „одредбе статута, плана расподеле и других општих аката организације.”

Члан 14.

У члану 164. став 1. речи: „оснивачи и”, бришу се.

Ст. 3, 4, 5. и 6. бришу се.

Члан 15.

У члану 167. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Одредбе плана расподеле морају бити тако формулисане да искључују сваку арбитражност у расподели убраног прихода”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 16.

У члану 170. став 5. мења се и гласи:
„Приликом одређивања тарифе узимају се у обзир тарифе колективних организација у другим државама.”

Члан 17.

У члану 171. став 1. после речи: „трговинских” додају се речи: „и занатских”

Члан 18.

После члана 171. бришу се називи чланова и чл. 171а и 171б.

Члан 19.

У члану 181. став 1. после тачке 5. додаје се нова тачка 6. која гласи:
„6) годишњем извештају о пословању и годишњем обрачуну накнада.”
Досадашње тач. 6. и 7. постају тачке 7. и 8.

Члан 20.

У члану 184, став 1. мења се и гласи:
„Организација је дужна да носиоцима ауторског, односно сродних права, који су са њом закључили уговор из члана 153. овог закона и носиоцима ауторског и сродних права из члана 180. став 4. овог закона, до 30. јуна текуће године, у складу са планом расподеле, расподели сав приход прикупљен од корисника за предмете заштите коришћене у току претходне календарске године, изузев средстава одређених за покриће оправданих трошкова колективног остваривања ауторског и сродних права.”

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Трошкови колективног остваривања су оправдани ако су разумни, настали у интересу носилаца права и ако су неопходни за колективно остваривање права.”

Досадашњи став 2. који је постао став 3. мења се и гласи:

„Изузетно, статутом организације може се изричито предвидети да се одређени део тих средстава издвоји у сврху развоја културе, као и за унапређење пензијског, здравственог или социјалног статуса чланова организације. Висина тако издвојених средстава не сме да буде већа од 10% нето прихода организације. Критеријуми за расподелу овако издвојених средстава се прописују планом расподеле, а одлуку о расподели ових средстава доноси скупштина организације.”

Члан 21.

У члану 187. став 2. после речи: „о називу” додају се речи: „свих коришћених”.

Члан 22.

У члану 188. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:
„Организација не може да измени статут или план расподеле ако о предлогу измена претходно не обавести надлежни орган у писаној форми, најмање 30 дана пре заказивања седнице скупштине на којој ће се расправљати о предлогу измена.”
Постојећи став 3. постаје став 4.

Члан 23.

У члану 189. став 1. тачка 2. после речи: „ревизора” додају се речи: „о годишњем извештају о пословању, годишњем обрачуну накнада и књиговодству”.

Члан 24.

У члану 190. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Годишњи извештај о пословању мора да садржи све одлучне чињенице о раду организације у протеклој години и да буде поткрепљен доказима који те чињенице потврђују.

Годишњи обрачун накнада мора да буде сачињен у складу са планом расподеле организације, да садржи све одлучне чињенице о расподели убраних накнада у претходној обрачунској години, као и да буде поткрепљен доказима који те чињенице потврђују”.

Досадашњи ст. 2-3. постају ст. 3- 4.

Члан 25.

У члану 201б став 2. брише се.

Члан 26.

Члан 201в мења се и гласи:

„Уз захтев за сагласност из члана 201а овог закона обавезно се подносе:

- 1) предлог тарифе накнада;
- 2) образложење предлога тарифе накнада, а нарочито: образложење критеријума за одређивање накнаде и предложене висине накнаде, оцену подносиоца захтева о томе да ли је предложена висина накнаде у сразмери са значајем који за приходе корисника има искоришћавање предмета заштите, разлоге за одређивање најниже накнаде за искоришћавање предмета заштите;
- 3) наводи о току и резултатима преговора, ако су се водили преговори, као и образложење зашто није постигнут споразум о тарифи накнада;
- 4) доказ о уплати прописане административне таксе, која је приход буџета Републике Србије.”

Прилози из тач. 1 – 3. овог члана се подносе у два примерка.

Члан 27.

После члана 204. додаје се нови члан 204а који гласи:

„204а

Тужбу због повреде ауторског или сродног права може да поднесе аутор, односно носилац ауторског права, интерпретатор, произвођач фонограма, произвођач видеограма, произвођач емисије, произвођач базе података, стицалац искључивих и неискључивих ауторских или сродноправних овлашћења, као и организација за колективно остваривање ауторског и сродних права.

Стицалац искључивих и неискључивих овлашћења на ауторско и сродна права може да поднесе тужбу због повреде ауторског или сродног права у обиму у коме је на основу закона или уговора стекао право на искоришћавање, уколико другачије није предвиђено уговором о уступању права.”

Члан 28.

У члану 205. став 1. мења се и гласи:

„У случају повреде ауторског или сродног права тужилац може тужбом да захтева:

- 1) утврђење постојања повреде права;

2) забрану радњи којима се повређује право или радњи које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено, као и забрану понављања таквих или сличних радњи под претњом новчане казне;

3) накнаду имовинске штете због повреде права и оправданих трошкова поступка;

4) искључење из промета, одузимање или уништење, или преиначење без било какве накнаде, предмета којима је извршена повреда права, који су настали или стечени повредом права, укључујући и примерке предмета заштите, њихове амбалаже, матрице, негативе и слично;

5) забрану отуђења, одузимање или уништење, искључење из промета, без било какве накнаде, алата и опреме уз помоћ којих су произведени предмети којима је извршена повреда права, као и материјала и предмета (прибор, алат) који су претежно употребљени у стварању предмета којима се повређује право;

6) објављивање пресуде о трошку туженог;

7) давање података о трећим лицима која су учествовала у повреди права.”

У досадашњем ставу 3. речи: “Одредба става 1. тачка 3.” замењују се речима: “Одредба става 1. тачка 4.”

После става 4. додају се нови ст. 5, 6. и 7. који гласе:

„При разматрању тужбених захтева из става 1. тач. 4. и 5. овог члана, суд узима у обзир сразмеру између озбиљности повреде права и тражених мера, као и интересе трећих лица.

Суд ће, у границама тужбеног захтева из става 1. тачка 6. овог члана, одлучити у ком средству јавног саопштавања ће бити објављена пресуда. Ако суд одлучи да се објави само део пресуде, одредиће у границама тужбеног захтева да се објави изрека и према потреби онај део пресуде из ког је видљиво о каквој се повреди ради и ко је извршио повреду.

Лице које повреди право одговара за штету по општим прописима о накнади штете.”

Члан 29.

У члану 206. после речи „имовинске штете”, додају се заграде и речи: „(из чл. 205. ст. 1. тач. 3. овог закона)”.

Члан 30.

У члану 207. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„Тужба због повреде ауторског или сродног права може се поднети у року од три године од дана сазнања за повреду и учиниоца, али не после истека рока од пет година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде када се повреда врши континуирано.

На поступак по тужби из става 2. овог члана примењују се одредбе закона којим се уређује парнични поступак.”

Члан 31.

Члан 210. мења се и гласи:

„На предлог лица које учини вероватним да је његово ауторско или сродно право повређено, или да ће бити повређено, суд може одредити привремену меру:

1) одузимања или искључења из промета предмета којим се врши повреда;

2) одузимања или забране отуђења средстава за производњу тих предмета (прибора и алата) претежно употребљених у стварању предмета којима се повређује право;

3) забране предузимања радњи којима се врши повреда права или које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено.

Привремена мера из става 1. тачка 3. овог члана може под истим условима да се одреди и против посредника чије услуге је користило треће лице које вређа ауторско или сродно право.

На предлог лица које учини вероватним да је његово ауторско или сродно право повређено или да ће бити повређено обављањем привредне делатности и које учини вероватним постојање околности које би осујетиле накнаду штете, суд може поред привремених мера из става 1. овог члана, одредити и привремену меру:

1) забране располагања покретним стварима или одузимање тих ствари;

2) забране отуђења или оптерећења непокретности или стварних права на непокретности уписаних у јавну књигу, уз упис те забране у јавну књигу;

3) забране исплате новчаних средстава са рачуна лица против кога је привремена мера одређена.

Ради одређивања привремене мере из става 3. овог члана суд може да наложи достављање банкарских, финансијских, пословних или других битних докумената и података или да наложи да се омогући приступ тим документима и подацима.

Лице коме је издата забрана или налог из става 1 - 3. овог члана које не поступи по забрани, односно налогу, казниће се у складу са одговарајућим одредбама закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

Суд може да одреди привремену меру одмах по пријему предлога за одређивање привремене мере и без претходног изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету.

Решење којим је одређена привремена мера, у случају из става 1 – 3. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере.”

Члан 32.

После члана 210. додају се нови чл. 210а и 210б који гласе:

„ Члан 210а

Када је привремена мера одређена пре покретања парничног или другог поступка, тужба, односно предлог за покретање другог поступка ради оправдања мере мора се поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању привремене мере.

Ако тужба не буде поднета у року из става 1. овог члана, односно ако не буде покренут други поступак ради оправдања привремене мере, суд ће на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је привремена мера одређена без изјашњења противне странке у случају из члана 210. став 6. овог закона, суд ће омогућити противној странци, на њен предлог, да се изјасни о привременој мери, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која му је нанета привременом мером.

Суд може условити одређивање привремене мере полагањем одговарајућег износа као средства обезбеђења у случају штете из става 4. овог члана.

Члан 210б

Када се једна странка у парничном поступку позива на доказ довољан да подржи њене наводе и тврдње, а који се налази у поседу друге странке, или под њеном контролом, суд ће другу странку позвати да достави поменути доказ, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Под условима из става 1. овог члана, у случају да је право повређено обављањем привредне делатности, суд ће, на предлог једне странке у поступку, позвати другу странку да достави банкарске, финансијске и пословне документе који се налазе у њеном поседу, или под њеном контролом, под условом да поверљиве информације буду заштићене.“

Члан 33.

У члану 211. став 1. мења се и гласи:

„На предлог лица које учини вероватним да је његово ауторско или сродно право повређено, или да ће бити повређено, суд може у току, као и пре покретања парнице, одредити обезбеђење доказа, под условом да поверљиве информације буду заштићене.”

Досадашњи став 2. брише се и додају се нови ст. 2. и 3:

„Обезбеђењем доказа у смислу овог закона сматра се:

- 1) узимање детаљног описа производа насталих или прибављених повредом права, са или без узимања узорка;
- 2) одузимање производа насталих или стечених повредом права и материјала и предмета (прибор, алат) претежно употребљених у стварању производа којима се повређује право.

Када је обезбеђење доказа одређено пре покретања парничног поступка тужба се мора поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању обезбеђења.“

Досадашњи ст. 3. постаје став 4.

Члан 34.

Члан 212. мења се и гласи:

„Суд може одредити обезбеђење доказа одмах по пријему предлога за обезбеђење доказа и без изјашњења лица од кога се докази прибављају, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету, или ако постоји очигледан ризик да ће доказ бити уништен.

Решење којим је одређено обезбеђење доказа, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере обезбеђења доказа.

Ако тужба не буде поднета у року из члана 211. став 3. овог закона суд ће на предлог лица од кога се докази прибављају обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је обезбеђење доказа одређено без изјашњења лица од кога се докази прибављају суд ће омогућити том лицу, на његов предлог, да се изјасни о решењу о обезбеђењу доказа, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте, или ако суд утврди да повреда права није учињена, или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, лице од кога су докази прибављени има право на накнаду штете која му је нанета обезбеђењем доказа.

Суд може условити одређивање обезбеђења доказа полагањем одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 5. овог члана

Члан 35.

После члана 212. додаје се нови члан 212а који гласи:

„212а

На захтев лица против кога је покренут поступак због повреде ауторског или сродног права или поступак за одређивање привремене мере, односно за обезбеђење доказа, суд може да одреди полагање одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају да се покаже да је захтев био неоснован, на терет подносиоца захтева.”

Члан 36.

У члану 213. став 1. мења се и гласи:

„Суд може да нареди лицу које је извршило повреду ауторског или сродног права да пружи информације о трећим лицима која су учествовала у повреди ауторског или сродног права и о њиховим дистрибутивним каналима, или да преда документе који су у вези са повредом права.

После става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Достављање информација из става 1. овог члана суд може наредити и другом лицу:

- 1) код кога је пронађена роба која се налази у промету и којом се повређује ауторско или сродно право;
- 2) које пружа услуге у промету којима се повређује ауторско или сродно право;
- 3) за које је утврђено да у обављању привредне делатности пружа услуге које се користе у активностима којима се повређује ауторско или сродно право;
- 4) које је од стране лица из тач. 1, 2. или 3. овог става наведено као лице укључено у производњу или дистрибуцију роба или пружање услуга којима се повређује ауторско или сродно право.

Под информацијама из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

- 1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су претходно била укључена у производњу или дистрибуцију робе или пружање услуга, као и о продавцима којима је роба намењена;
- 2) подаци о количинама произведене, испоручене или наручене робе или услуга, као и ценама оствареним за такву робу или услуге.”

Досадашњи став 2. постаје став 4. и мења се и гласи:

„Ако лица из става 1. и 2. овог члана из неоправданих разлога не поступе по налогу суда и не доставе тражене информације одговараће за штету која на тај начин настане.

После става 2. који је постао став 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Одредбе овог члана не искључују:

- 1) право да се лицу чије је право повређено пруже потпуније информације;
- 2) коришћење у грађанским и кривичним поступцима информација достављених у складу са овим чланом;
- 3) право да се одбије давање информација којим би се признало учешће у повреди права или учешће ближе родбине у повреди права;
- 4) примену одредаба о одговорности за злоупотребу добијених информација и одредаба којима се уређује заштита података о личности.

Члан 37.

После члана 214. додаје се нови члан 214а који гласи:

„Члан 214а

1) На поступак по тужби, предлогу за одређивање привремене мере и предлогу за обезбеђење доказа примењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

2) На питања у вези са накнадом штете примењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.”

Члан 38.

У члану 215. став 1. тачка 7. мења се и гласи:

„7) организацији не достави или не достави у прописаном року, податке о називу свих коришћених предмета заштите, учесталости и обиму искоришћавања, као и о другим околностима које су релевантне за обрачун и расподелу накнаде која се према тарифи плаћа (чл. 39. став 7. и 187. ст. 2, 3, 4. и 5);”

У ставу 1. на крају тачке 8. тачка се замењује тачком и запетом и додаје нова тачка 9. која гласи:

„9) не расподели носиоцима ауторског, односно сродних права, који су са њом закључили уговор из члана 153. овог закона и носиоцима ауторског и сродних права из члана 180. став 4. овог закона, до 30. јуна текуће године, у складу са планом расподеле, сав приход прикупљен од корисника за предмете заштите коришћене у току претходне календарске године, изузев средстава одређених за покриће оправданих трошкова колективног остваривања ауторског и сродних права (чл. 184. став 1).”

Члан 39.

У члану 217. став 1, на крају тачке 7. тачка се замењује тачком и запетом и додају нове тачке 8. и 9. које гласе:

„8) не достави надлежном органу у прописаном року, годишњи извештај о пословању, годишњи обрачун накнада и извештај овлашћеног ревизора (чл. 188. став 2. тачка 1);

9) не усвоји, односно не прибави у прописаном року, годишње извештаје органа управљања и надзорних органа о износу наплаћених накнада, њиховој расподели, пословању организације, извештај овлашћеног ревизора и предлог финансијског плана организације за наредну годину који укључује план трошкова пословања организације (чл. 189. став 1. тач. 1, 2. и 3).”

Члан 40.

У самосталном члану 11. Закона о изменама и допунама Закона о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС“, број 119/12) став 2. брише се.

Члан 41.

У самосталном члану 12. Закона о изменама и допунама Закона о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС“, број 119/12) став 3. брише се.

Прелазне и завршне одредбе

Члан 42.

Одредба члана 9. став 3. овог закона (чл. 147. ст. 2. и 3.), примењује се на фонограме и на њима снимљене интерпретације чије трајање права није истекло до дана ступања на снагу овог закона, као и на фонограме и на њима снимљене интерпретације који настану након ступања на снагу овог закона.

Члан 43.

Чланови 122а, 122б и 122в овог закона примењују се на интерпретације које су забележене на фонограм, као и на фонограме код којих право интерпретатора, односно произвођача фонограма није истекло до дана ступања на снагу овог закона, као и на интерпретације и фонограме који настану након ступања на снагу овог закона.

Члан 44.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од 1. јануара 2014. године.